

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a est doctrina verbo[rum].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄to Bernardo

petōr. Prīmū ī morte deponit: alid velit
nolit moriēs retinef: nūlī an mortē dōna
tur. Vtē ḡ diuitie nō opes sicut: sed vnu
tgs: q̄s lecu p̄sciētia portat ut in p̄petuū
vnuēs fiat. Hec ille.

Sedō p̄temp̄sit delitias

p̄ integrā castitatem quā suauit et multū a/
mauer. Unū ip̄e in q̄dā ep̄la in laude castitatis
dī. Quid castitate decor? q̄ mundū
de imūdo p̄ceptū seic facit: et de hoste do
mesticū: de hoīe angelū. Hec ille. Per
tria aut̄ custodiuit castitatem. Primo per
repressiu abstinētia quā vnuq̄ multū sibi
indicebat. sagimē crudui, p̄ buryro n̄ discer
nes coedebat aliqui: oleū, p̄ aqua bibebat;
pulmetū ex foliis sagi p̄fecit dī. sumptus:
vigilabat vltra possibilatē humana: celi
cio insup multo tpe vnuq̄ est q̄s occul
tu esse potuit. q̄s di. cū Paulō. L. ix.
Lastigo corp⁹ meū et in futu. redigo. q̄s
etiā p̄siderā illū Hiero. in ep̄la ad eusto
chii. Del⁹ est stomachū te dolere q̄s mē
te: impare corpori q̄s seruire: gressu vacillare
q̄s pudicitia. Sc̄do p̄ correptiuā vio
lentia. Nā cū sel⁹ p̄tiglet cū oclos in mu
kere q̄ndam aliquādiu infusse: in seip̄o es
rubuit et in stagno geliday. aq̄z rādix p̄
māst donec pena exāguis effect⁹ p̄ gra
dei a calore corporis p̄cupie tor⁹ refrigerit
Gal. y. Qui chii sunt carnē suā crucifixi
rūt cu vichy et p̄cupisctys. Tertio per
fugitivā diligentiā. familiaritates em̄ mu
hix p̄ closas fugiebat; caues illū Eccl. iij.
Qui amat p̄iclm̄ p̄bit in illo.

Tertio p̄temp̄sit honores et

supbias p̄ verā humilitatē. Unū et ip̄e dic
q̄ m̄ salutis hūilitas. Unū cū ip̄e mltū no
bilis esset: n̄ curauit de nobilitate car
sed de nobilitate mētis: cui⁹ fundamētū
est hūilitas. Lū eriā a m̄lās ciuitatib⁹ ele
stus esset in ep̄m. l. Janue et mediolanire
sp̄dit se nō esse suū: sed alioz servitio de
putatu. ex q̄ apparet ei⁹ hūilitas. Apparet
etiā ex ei⁹ patiētia. Lū cuidā ep̄o sc̄p̄issz
eū amicabil̄ amonēs alle vhemētib⁹ exal
terbus amarissimā sibi ep̄lam rescp̄ist:
ita dices in p̄ncipio. Salutē et nō sp̄m blas
phemie: tāḡ si ex sp̄m blasphemie sibi scri
p̄sseret bernard⁹. Ad quē bernard⁹: Ego
sp̄m blaiphemie me hie nō credo: nec ma

ledixisse cuiq̄z nec maledicef meveles seis
p̄serum p̄ncipi p̄pli mei. Ite cū semel q̄dāz
eū in maxilla p̄cūlissz: vir circumstātes ad
iurauit ne illū rāgeret: h̄i pace abr̄ dimic
terēt. Sed heu heu q̄pang se siles: nam
nū q̄libet minimaz q̄lēcung inutuā vult
vindicare: nō attēdens q̄d dī Eccl. xviii.
Qui vindicare vult a deo inuenier vinda
cā. Circa hoc deberet chīan⁹ notare q̄
plū de iulio cesare de q̄ Tulli⁹ refert: qui
bil obliuisebat nū inutrias p̄ras: il
hoc legi⁹ fecisse vir pagan⁹ impia potē
tia p̄ditus: et iō ad vleſendū potēs: quid
deberet facere chīan⁹ ad hoc sue legimā
dato ligatus. Sed heu q̄ pagens p̄eo
res facti sūt chīani. Ex dictis apparet
liter b. bernard⁹ prolius p̄cep̄it mundanā:
ta: sic nobis reliqt exēplū p̄tenende mū
danitatis: p̄ter q̄d recte dicem⁹ q̄ memo
ria ei⁹ in benedictiō est.

Hōm est exemplū erudiēde frat̄i
tatis. D. an. xy. Qui ad iusticiā eru
diūt multos erūt q̄s stelle in p̄c
tuas eternitatis. Eruditūt aut̄ brūs ber
nardus alios tripli doctrina.

Prima est doctrina script⁹.

Secondā est doctrina verbō.

Tertia est doctrina factoz.

Prima est doctrina sc̄pto
rū. Multos em̄ libellos: mltas ep̄las: tm̄l
tos sermones p̄scripti: q̄bus illustrat ecclē
sia. Et p̄fecto ex sc̄ptis suis apparet q̄s af
fectus fuerit circa diuinā. Nafere in amo
rē dei. vñ ip̄e dicebat: Si scribas nō sapit
mibi nisi ibi legero ielum: si disputes aut̄
p̄feras si sapit nisi sonuerit ibi iesus. Hec
ille. Atredebat vnuq̄ illū q̄d dī Aug. Ille
sc̄it q̄ latet et q̄d patet in diuis codicib⁹
charitatē habet in manib⁹.

Secondā est doctrina verbo
rū. Proverb. ix. In labiis sapientia iuuenit
sapientia. Et Eccl. xv. In medio ecclē apē,
runt os eius et impleuit eū dñs sp̄u sapientia.
Hepe vnuq̄ p̄dicabat et docebat et verba
ei⁹ ignitissima erāt: vt q̄s de altero helia
dicerē possum⁹ de eo illū Eccl. xlviij. Sur
rexit q̄s ignis et verbū illū q̄s facula arde
bat. Multos itaq̄ sua doctrina et vicia

retrarit: imo et mltos ad mudi hptum in duxit inter q̄s q̄tior frēs suos in religioz scū adduxit. Et cū ip̄i paternā domu e/ gredetur: Guido p̄mogenit⁹ aduertes viuardū fratrē suū minūm adhuc puerū in platea ludōtē cū puer⁹. Et inq̄t frat viuarde ad te respicit om̄is possellio nr̄a. Lui nō puerilis puer r̄ndit: Tlos inq̄t c̄t lū habebit: et mibi solūm terrā relinqt̄: nō ex eq̄ diuīstis. Modico itaq̄ tpe cūz pie remāst̄: sed frēs postmodū secur⁹ est. Ite aliquid docebat increpādo et arguedo. Ad Titū. q̄. Argue cū oī igio. Un post eaq̄ p̄ eius q̄ sol⁹ domī remāsterat ad monasteriū bri bern. iussit vbi post aliqd tē⁹ pus in senectute bona deceſſit: Sozor. et in scđo nupta etiā diutnys et seclariib⁹ deli ths viuēs cū comitatu et app̄ratu supbo visitatura frēs suos ad monasteriū venit. Quā bñus bern. grauissime increpauit dī. et effet rete diabolī ad capiēdas anias: et st̄er⁹ inuolutū: et filia. Illa aut̄ in lacrym⁹ mas resoluta sic repēta mutata est v̄lī me dīo scđi virā duceret eremiticā. Que ran dē de licētia mariti monasteriū intravit. Itē cū dūc adantē eccliaz p̄fregit: vir dī post missā cū corpe ch̄: i ignea facie ad eū exiuit dī. Ecce ad te venit fili⁹ p̄ginis quē tu perlegris: resiste et si vales. Statimq̄ ille ad pedes ei⁹ accessit et ei in osb̄ obediuit. Prover. xv. Hia q̄ audit increpatiōes vite in medio sapientiū cōmorabit̄: q̄ abhēcit disciplina despiciat aiam suā. Et Prover. xxv. Qui corrīpit hoīem grām inuenier apud eū magis q̄ ille q̄ eū p̄ lingue blādi⁹ mēta decepit. Eſicut Tulli⁹ dī. Amici et officiū ē amicū corrīgere. Sed heu pau ci sunt hodie correptores: sed multi adulatorēs. Seneca. Mōstrabo tibi o hō qd p̄sideritb̄ deſti. q̄ vēz dicat eis. q̄ die ho mīb̄ nō qd alq̄ velle audire: h̄ qd vel lent oī tpe audiūſſe. Itē docuit bñus bernard⁹ ad sp̄ualis vite ap̄loz̄ p̄fectū eḡ horādo. Ad Titū. q̄. Loq̄re et exhortare. Ut ip̄e in lecto mortis decubāens dixit fr̄m̄ suis: Triā vob̄ obfūda relinq̄ que ego p̄ virib⁹ obseruauit. Nenīmī scādalu fe ci. H̄ sensu meo q̄ alter⁹ credidi. Le sus de ledēe vindictā nūnq̄ expetij. Et ce charitatē; obedientiā: et hūilitatē vob̄ felīnd. Itē etiā sel̄ cū quida nouici⁹ tēta/

tus diceret. Nūnq̄ ampli⁹ let⁹ ero. Gl̄dei p̄ sua exhortatōz sic eū p̄ solar⁹ ē oras etiā p̄ eo q̄tpe ait: Nūnq̄ ap̄l⁹ tristis ero.

Tertia est doctrīa factoz.

Et hec est potissima. Und̄ ip̄e dī in q̄la ad baldūnū abbatē. Demento voci tue dare voce p̄tutis qd illō inq̄s. vt opa tua verbis p̄cīnātūmo verba opib⁹: vt cures vīc p̄ius facere q̄ docere. Hec ille. Qm̄ itaq̄ ei⁹ vita sc̄issima erat: et ei⁹ doctrīna erat efficacissima. Dat. v. Qui fecerit et docuerit: hic magn⁹ vocabit̄ in regno celoz. Pat̄z iḡ q̄ b. bernard⁹ exempluz dedit nobis erudiēdi et instruēdi alios. p̄pter qd recte dī: q̄ memoria eud̄ in bene dictiōne est.

Tertiū exemplū qd nobis dedit he batū bernard⁹ est exemplū inq̄ren de diuinitatis. Ps. Inq̄rentes at dīm nō inueniunt om̄i bono. Semper utiq̄ toro corde q̄sūt dñmz p̄cipue tripli via Prima est via fructuose lectiōis. Secunda est amorose meditatiōis. Tertiā est affectuose deuotiōis.

Primo via fructuose lectio

Ps. Frequentē em̄ sacras scripturas legebat: nō tm̄ vt sc̄ret: sed port⁹ vt dēū inueniret. Figura. Legim⁹ Luē. h. q̄ Da/ria et ioseph inuenierūt ielūm in medio doctoz tc. Unde ip̄e Bern. sup Lan. sic dī ser. xxvii. Scias q̄ ordine: quo studio: q̄ fine queq̄ nosse oporteat. q̄ ordine vt illō p̄us qd matur⁹ ad salutē. q̄ studio q̄ id ardētius qd vehement⁹ ad amore. q̄ fine vt nō ad manē glāam aut curiositatē: s̄z tm̄ ad edificatiōem tuā vel proximi. Sūt nāz q̄ sc̄re volūt eo fine tm̄ vt sc̄iant: et turpis curiositas est. Et sunt qui sc̄re volūt vt sc̄iant ip̄i: et turpis vanitas est. Et sunt qui sc̄re volunt vt suā scientiā vendant verbi causa: p̄ pecunia: p̄ honorib⁹: et turpis questus est. Sed sunt quoq̄ qui sc̄re volunt vt edificēt: et charitas est. Et sunt qui sc̄re volunt vt edificēt: et prudentia est. H̄ox omnīi soli ultimi duo modi nō inueniunt̄ in abuseō scientie. Hec ille. Bñus itaq̄ b. scripturas legebat n̄ vt sc̄tz tm̄: neq̄ vt sc̄ret: s̄z vt maḡ edificaret et